

نویسنده: عبدالله سلیمان علی «Abdullah Suleiman Ali».

منبع و تاریخ نشر: کریدل «2025-07-12».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

ساحل سوزان لاذقیه: پاکسازی فرقه‌ای در پوشش «آتش سوزی‌های جنگلی» تحت حکومت جدید سوری

Latakia's burning coast: Sectarian purge masked as 'wildfire' under Syria's new government

در حالی که حاکمان جدید سوریه از آتش‌سوزی‌های جنگلی و جنگ برای تغییر شکل منطقه ساحلی سوءاستفاده می‌کنند، کارزاری از آتش‌سوزی‌های عمدی و آوارگی اجباری، حضور علویان را در سرزمین‌های اجدادی‌شان تهدید می‌کند.

As Syria's new rulers exploit wildfire and war to reshape the coastal region, a campaign of arson and forced displacement threatens to extinguish Alawite presence from their ancestral lands

کمتر از چهار ماه از آغاز حکومت دولت موقت سوریه می‌گذرد و این دولت تحت فشار فزاینده‌ای قرار دارد، چرا که هر بحرانی - طبیعی یا امنیتی - توانایی آن را در اداره و حفظ کنترل، زیر سوال می‌برد.

آتش‌سوزی‌های اخیر که شمال لاذقیه رادر نور دیدر بر گرفت، یک حادثه فصلی نبود. این آتش‌سوزی‌ها با افزایش قتل‌های فرقه‌ای و افزایش سوءظن‌ها به همدستی دولت، رخ دادند.

آتش‌سوزی‌های پشت پرده پاکسازی

پیش از این هرگز در سوریه یک گروه مسلح مسئولیت یک فاجعه طبیعی را بر عهده نگرفته بود. این وضعیت زمانی تغییر کرد که سرایا انصار السنه اعلام کرد که پشت آتش‌سوزی‌هایی است که در منطقه قسطل معاف گسترش یافته است و صریحاً اظهار داشت که این حمله آتش‌سوزی عمدی "منجر به گسترش آتش‌سوزی‌ها به مناطق دیگر شده و نصیری‌ها [علوی‌ها] را مجبور به فرار از خانه‌های خود کرده و باعث خفگی تعدادی از آنها شده است."

این بیانیه تنها سه روز پس از آتش‌سوزی‌ها و تنها چند هفته پس از آن منتشر شد که همین گروه مسئولیت بمب‌گذاری ۲۲ ژوئن در کلیسای مار الیاس در محله دویله دمشق را بر عهده گرفته بود. آن حمله باعث ایجاد یک اختلاف عمومی نادر بین وزارت کشور و سرایا انصار السنه شد. در حالی که وزارتخانه داعش را مقصر دانست و یک هسته دستگیر شده را به نمایش گذاشت، این گروه از عامل دیگری به نام محمد زین العابدین ابو عثمان نام برد.

با وجود اینکه وزارتخانه متعهد شد اعترافاتی را برای حمایت از روایت خود منتشر کند، اما سکوت کرده است.

انس خطاب - فرمانده سابق القاعده و یکی از بنیانگذاران جبهه النصره که اکنون به عنوان وزیر کشور خدمت می‌کند - در بازدید خود از منطقه آتش‌سوزی، تنها تناقضات را تشدید کرد. او اصرار داشت که "هیچ مدرکی" مبنی بر آتش‌سوزی عمدی وجود ندارد، حتی در حالی که وزارتخانه خودش در حال تحقیق در مورد مظنونان بود.

امتناع **خطاب** از به رسمیت شناختن سرایا انصار السنه نشان می‌دهد که دمشق هنوز آن را یک شبح می‌داند - موضعی که وقتی نورالدین البابا، سخنگوی وزارتخانه، در یک کنفرانس مطبوعاتی پس از بمب‌گذاری کلیسا، علناً آن را "خیالی" خواند، تقویت شد.

در عین حال، برخی از علویان معتقدند که وزیر کشور **خطاب**، ضمن حفظ انکار موجه، از سرایا انصار السنه برای انجام حملات علیه علویان، مسیحیان و سایر اقلیت‌ها استفاده می‌کند.

هرج و مرج هماهنگ و آوارگی اجباری

در مناطق ساحلی لاذقیه، ترس از قبل در اوج خود بود. بسیاری از روستاها هنوز از خشونت ماه مارس بهبود نیافته بودند، زمانی که حملات امنیتی و کشتارهای فرقه‌ای کل جوامع را ویران کرد و خانه‌های سوخته و گورهای دسته جمعی را به جا گذاشت که هنوز توسط کانال‌های رسمی گزارش نمی‌شوند.

تنها چند ماه پیش، درگیری‌های خونین جان { ۲۰۰۰ } نفر را در سراسر منطقه گرفت. مردم محلی، عمدتاً از جامعه علوی، این وقایع را اوج یک پاکسازی سیستماتیک تحت رژیم جدید می‌دانستند. موجی از قتل‌های هدفمند، آدم‌ربایی و خشونت، جوامع را عمیقاً زخمی کرده بود. تنها چند روز قبل از وقوع آتش‌سوزی‌ها، قتل دو برادر که به عنوان چین برگ انگور کار می‌کردند، به همراه ربودن یک دختر، اعتراضات گسترده‌ای را در مناطق البرجان و بیت یاشوت در حومه جبله برانگیخت.

این تظاهرات، که با صدای مهاجران تقویت می‌شد، تقریباً همزمان با اولین شعله‌های آتش بود و این گمان را تقویت کرد که شعله‌ها انحرافی یا پوششی از دود هستند. در همان روزی که این فراخوان منتشر شد، گسترش آتش‌سوزی در جنگل‌های حومه لاذقیه توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرد.

آتش‌سوزی قسطل معاف - شدیدترین و مخرب‌ترین آتش‌سوزی - به صراحت توسط سرایا انصار السنه ادعا شد. اگرچه این گروه اعلام کرد که هدف آن آواره کردن علویان است، اما برخی از روستاهای آسیب‌دیده جمعیت قابل توجهی از ترکمن‌های سنی را در خود جای داده‌اند. بعداً، این گروه توضیحی مبهم صادر کرد: "آتش زدن روستاهای سنی به گروه‌های نصیری نسبت داده می‌شود این در چارچوب درگیری‌های شدید و مداوم است."

منابع محلی به روزنامه «کریدل» گفته‌اند که آتش‌سوزی بخش‌های وسیعی از جنگل‌ها و زمین‌های کشاورزی را سوزانده و باعث آوارگی کل جوامع شده است. با وجود تکذیب‌های دولت، کمتر کسی باور دارد که این یک تصادف بوده باشد.

انکار و فریب دمشق

وزارت کشور به جای مقابله با تهدید، دست انسان در آتش‌سوزی‌ها را کم اهمیت جلوه داد. ناظران می‌گویند این یک انتخاب عمدی برای جلوگیری از تأیید ادعای سرایا انصار السنه و جلوگیری از شعله‌ور شدن تنش‌های فرقه‌ای بوده است.

اما برخی در جامعه علوی، دولت احمد الشرع را به استفاده از آتش به عنوان ابزاری برای مهندسی جمعیتی متهم می‌کنند. آنها به ویدیوهای منتشر شده از نیروهای امنیتی، گروه‌های بدوی سنی و حتی خودروهای پلاک ترکیه که زمین‌های علویان را به آتش می‌کشند، اشاره می‌کنند.

یکی از منابع علوی به کریدل توضیح می‌دهد:

"علوی‌ها به زمین و اشتغال خود متکی هستند، در حالی که الشرع به دنبال ایجاد تغییر جمعیتی در منطقه ساحلی است. هدف او خفه کردن علوی‌ها و کشتن آنهاست، و آنها را مجبور می‌کند یا از کشور فرار کنند یا در میان موارد مداوم قتل، آدم ربایی و آتش‌سوزی بمانند. هدف روشن است: آوارگی و نابودی هر منبع معیشتی."

این منبع اضافه می‌کند که در ۹ ژوئیه، در شهر الحفا در لاذقیه، آتش‌سوزی کوچکی رخ داد.

سی مرد جوان - که همگی حدود ۲۱ سال سن داشتند - از جمله نه علوی برای خاموش کردن آتش شتافتند پس از خاموش کردن آتش، نه مرد جوان علوی دستگیر و به طرز مرموزی ناپدید شدند.

وقتی خانواده‌ها نشان از مقامات محلی در مورد محل اختفای آنها سوال کردند، تنها پاسخی که دریافت کردند این بود: "ما آنها را به لاذقیه منتقل کردیم."

جنگ جمعیتی زیر پوشش آتش

بسیاری از علوی‌ها معتقدند که ترکیه به دنبال الحاق بخش‌هایی از سواحل سوریه برای تصرف ذخایر گاز دریایی است و حملات شبه‌نظامیان ترکمن و اویغور وفادار به دمشق برای تحریک درخواست حمایت ترکیه طراحی شده است.

از نظر تاریخی، آتش‌سوزی عمدی در سوریه تصادفی نبوده است. در سال ۲۰۲۰، دولت سابق ۳۹ نفر را به دلیل ایجاد آتش‌سوزی‌های هماهنگ در سراسر لاذقیه، طرطوس، حمص و حما - که گفته می‌شود توسط یک "طرف خارجی" تأمین مالی شده بود - دستگیر کرد.

سال گذشته، آتش‌سوزی‌های گسترده‌ای وادی النصاره در حمص را سوزاند و بعداً به کسب در نزدیکی مرز ترکیه گسترش یافت. خالد اباطه، استاندار وقت، اذعان کرد: «تعدد آتش‌سوزی‌ها قویاً نشان می‌دهد که عمدی بوده‌اند، زیرا بین 30 تا 40 آتش‌سوزی در یک روز در مناطق مختلف استان، به ویژه مناطق ناهموار که دسترسی به وسایل نقلیه غیرممکن است، رخ داد.»

وی ادامه داد: «جستجوی برای یافتن دو وسیله نقلیه که گمان می‌رود متعلق به آتش افروزان باشد، آغاز شد.»

الگوی آتش‌سوزی‌های زمان بندی شده سیاسی اکنون غیرقابل چشم‌پوشی است. هر آتش‌سوزی بزرگ در پنج سال گذشته با نقاط عطف سیاسی کلیدی مانند انتقال رژیم و شیوع ناآرامی‌های فرقه‌ای همزمان شده است، که به یک استراتژی عمدی پنهان شده در پوشش فاجعه زیست‌محیطی اشاره دارد.

در حالی که فقر و قطع غیرقانونی درختان توضیحات معمول آتش‌سوزی‌های فصلی سوریه هستند، انگیزه‌های عمیق‌تری شکل گرفته‌اند. گزارش شده است که سرویس‌های اطلاعاتی در حال جستجوی جنگل‌های لاذقیه برای یافتن انبارهای سلاح دفن‌شده هستند.

ارتش‌های خارجی در حال بررسی زمین برای مکان‌های پایگاه آینده هستند. توسعه دهندگان زمین‌های ساحلی برای پروژه‌های گردشگری لوکس به روستاهای سوخته چشم دوخته‌اند. و در پشت همه اینها، اسرائیل همچنان یک آشوبگر دائمی است که برای دستور کار توسعه‌طلبانه خود و تضعیف بیشتر محور مقاومت، آتش فرقه‌گرایی را شعله‌ورتر می‌کند.

اگر بخواهیم دقیق‌تر بگوییم، اصرار وزارتخانه بر رد دخالت انسان در آتش‌سوزی‌های امسال، اعتماد عمومی را بیشتر از بین برده است. در کشوری که در معرض عملیات پنهانی بی‌پایان است، روایت رسمی از وقایع نمی‌تواند در برابر بررسی دقیق مقاومت کند.

در لاذقیه، آنچه در حال سوختن است فقط زمین نیست - این آخرین امیدی است که سوریه پس از اسد ممکن است داشته باشد.

----- **با تقدیم احترام** «2025-07-21»
